

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.6. Vmbris bonorum & diuitiarum sæculi conatur diabolus hominibus abscondere memoriam horamque mortis, vt eius immemores in peccato perseuerent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

eum extraxerit forcipibus tanto in terram impetu corruet, vt tota distingatur lamina confusa, p̄tusa confracta, & in partes disceptata.

Prototypon illud depinxit Deus, primum intelligo hominem, vt sui imaginem: *Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram.*

Eccl. 17. 1. Hoc est quod Salomon ait: *D. ea creauit de terra hominem, & secundum imaginem suam fecit illum, &c. & secundum se vestiuit illum virtute:* An: an illam lamina illi corporis inseruit, quod licet de terra formatum null. tamen splendebat gratum prerogatiuis. Collocauit eum in abditissimo secessu quo non habebat in mundo secretiorem, in paradiso nempe terrestri: *Fecit Deus hominem, & posuit in paradiso voluptatis.* Affixit illum in obedientia, & precepti sui obleruantia, fortiori illo clauo timoris mortis, illi constanter asseuerant, quod si comederet, ilico moreretur: *In quocumque die comederis &c.* Advolat satan, prototypon illud conatur diuere: clauum impetit mendacibus illis fallax rationibus. *Cur precepit vobis Deus, ne comederetis? Nequaquam morte moriemini.* Unde hoc sequitur & quæ ratio quod gustato illo fructu moriemini? Numquid hæc arbor cæteris ipsa perniciosior? Quinimo antidotum est peccatorale, quod vitam vobis conferuabit, & quidem diuinam: *Erunt sicuti Di.* Fidem diabolo parentes nostri præstiterunt, quò factum est vt clauum illum timoris mortis euulerit, sicut illam suis numquam oculis viderant, nec experientia didicerant, qua ratione illa subintraret foras amplius non expellenda. Vita fruebantur quæta, tuta, incolumi, nullis subiecta accidentibus, nullis obnoxia infortunijs in corpore suo effectum sentiebant iustitiae originalis: erat hæc vigor quidam incorruptionis, inquam nihil poterat mors operari. Hoc igitur modo corruit nostræ naturæ imago præcellentiſſima, cecidit, confracta est, dissoluta, perita est: *Per vnum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors: & ita in omnes homines mors pertransiit.*

IX. Diabolus mortis conatur abolerem mortiam.

Eccl. 17. 1. Hoc est quod Salomon ait: *D. ea creauit de terra hominem, & secundum imaginem suam fecit illum, &c. & secundum se vestiuit illum virtute:* An: an illam lamina illi corporis inseruit, quod licet de terra formatum null. tamen splendebat gratum prerogatiuis. Collocauit eum in abditissimo secessu quo non habebat in mundo secretiorem, in paradiso nempe terrestri: *Fecit Deus hominem, & posuit in paradiso voluptatis.* Affixit illum in obedientia, & precepti sui obleruantia, fortiori illo clauo timoris mortis, illi constanter asseuerant, quod si comederet, ilico moreretur: *In quocumque die comederis &c.* Advolat satan, prototypon illud conatur diuere: clauum impetit mendacibus illis fallax rationibus. *Cur precepit vobis Deus, ne comederetis? Nequaquam morte moriemini.* Unde hoc sequitur & quæ ratio quod gustato illo fructu moriemini? Numquid hæc arbor cæteris ipsa perniciosior? Quinimo antidotum est peccatorale, quod vitam vobis conferuabit, & quidem diuinam: *Erunt sicuti Di.* Fidem diabolo parentes nostri præstiterunt, quò factum est vt clauum illum timoris mortis euulerit, sicut illam suis numquam oculis viderant, nec experientia didicerant, qua ratione illa subintraret foras amplius non expellenda. Vita fruebantur quæta, tuta, incolumi, nullis subiecta accidentibus, nullis obnoxia infortunijs in corpore suo effectum sentiebant iustitiae originalis: erat hæc vigor quidam incorruptionis, inquam nihil poterat mors operari. Hoc igitur modo corruit nostræ naturæ imago præcellentiſſima, cecidit, confracta est, dissoluta, perita est: *Per vnum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors: & ita in omnes homines mors pertransiit.*

IX. Diabolus mortis conatur abolerem mortiam.

IX. Diabolus mortis conatur abolerem mortiam.

bolus: Nequaquam morte moriemini: vt enim ad diabolus Salomon: Nemo est qui semper viuat, & qui huius negat, sed rei habet fiduciam: Hoc autem nobis suggerit, tempus studetque perſuadere, mortem non esse adeo viciniam: i. uenis es, viribus pelles, vt rupibus ipsis obſtas valeatior: salte gaudes, qua non posses frui meliori. non est quod modo mortis timeas impetum vitæque defectum, deinde diuitijs abundas; vt si decumbas iustum continuo medicum appelles, ad manum habes delicias, medicamenta, quibus dum æger decumbes deperditas possis vires instaurare.

§. 6. Vmbris bonorum & diuitiarum seculi conatur diabolus hominibus abscondere memoriam horumque mortis, vt eius inuementes in peccato perseuerent.

Hanc demonis astutiam exposuit Dominus de eo locutus in figura elephantis, quem vocat Behemoth, nomen hoc bestias significat in plurali: est etenim hoc animal, vel cum plus plurum animalium, vt declaratur: *L. 9. de his.* Dicitur vmbra appetere, & in locis vmbrosis sibi quietem deligere: *Sub vmbra dormiat, mal. c. 46.* & vmbra suam vmbra contigit: *Prægnas I, vmbra vmbra eius.* Auctores literales curioſi Natu ræ sitis inquirunt, qua ratione illud elephantum veniat. Idcirco asserit Aristoteles, quod tali modo quærat amæque loca fluminum vmbrosa ubi sibi, auſpicioſiores arborum ramipullulant, vt licet non possit nuncupari, inquit, animal *Fluuiatilis, tamem riparum dicit potest.* Et alibi dicit idem philosophus quod sit animal varua sua simul terreſtre & palustre. Hoc idem adstruit Elianus dicens tanto calore elephantem naturali mardescere, vt ab illo consumatur & exuratur, & necesse illi sit loca quætere condensata, & aquatica, in quibus arborum crescit multitudo, folijs amplissimarum quatenus à solis radijs coniectus tanta possit humilitate calor interior, quo consumitur attemperari. Alij dicunt quod sicut ex naturali instinctu cognoscit vmbra suam alijs esse animalibus formidabilem, illam abcondere satagat, semper per loca obambulans condensata inter arbores, quarum vmbra vmbra illius protegat: fieri potest vt hoc ita sit: verumtamen hoc loco declarat Deus multa de Behemoth, quæ difficulter de elephante aut alio animali possumus interpretari. Quocirca communis Pastum interpretatio sentit, Deum h. e. ad litteram loqui de diabolo, magis quam de elephante.

vmbra tranſit, nihil remanet, nec veſtigium, aut
 ſignum vllum quod illac tranſierit. Talia ſunt
 iugiter bona omnia, deliciae, mundiſque diuitiae:
 cum enim tantummodo ſint vmbra nullum ea-
 rum, quã tranſierunt, remanet veſtigium. Illis
 ergo vmbis vmbraſum protegere conatur
 diabolus: vult enim mortem hominibus occul-
 tare, propinquando illis ſalutem quã gaudent, ro-
 bur quo viuunt, delicias quibus hileſcunt,
 voluptates, quibus recreantur, honores, quibus
 magni ſunt, diuitias quas poſſident, opipara ſo-
 lidaque comiſſia quibus vita ſeruatur incolumis
 & diuturna: hoc præ cæteris fatigat, illis per-
 ſuadere, vt ad hæc oculos ſuae conſiderationis
 deſectant, quatenus eo modo de valetudine ſua
 certiores, mortis obliuiſcantur, & voluptate de-
 liciarum ac appetitum bene paſti, mentem à
 mortis diuertant meditatione. Haſ igitur ſpe-
 ctans dæmonis aſtutias reſtatque fraudulentas,
 de eo ſic ait Iob: *Habitat in locis humentibus, cir-
 cundabunt eum ſalices torrentis: q. d. ſemper am-
 bulat per loca, in quibus continuo germinant
 virides & luxuriant herbae, & noui pullulant ar-
 borum ſtolones, nec non flores repandis folijs
 dilatantur ex gemmis, qui gratiam oculis pul-
 chritudinem, & delectabilem naribus expirant
 odorem: etenim quicquid diabolus proponit, quo
 inducat homines, vt oculos à morte diuertant,
 delicias, voluptates, carniſque ſpirat libidinem:
 ſic vt illis nullum permittat tempus imaginandi
 vel hoc ſaltem, quod hæc omnia conſumenda
 ſint, breuique terminanda: quocirca nihil arduum
 eſt, nihil hec in illis locis, in quibusambu-
 lat, nec in illis emoriuntur arbores: ingentem
 enim repræſentat humotum copiam quibus in-
 tegræ conſeruantur, accreſcunt, flores produ-
 cunt, fructusque referunt, maximos, ſuauiſ-
 mos. Tandem in omni, quod dæmon obijcit
 hominibus eos per mortis obliuionem, ſeductu-
 rus, acceptam reſolet recreationem, ſic vt nul-
 lateus illis apercat, eſſe aliquando finem ſum-
 hoc indicat: *Habitat in locis humentibus.*
 Addit: *Circundabunt eum ſalices torrentis.* Sa-
 lices arbores eſſe cernimus, in quibus veuſtas
 vitorque præminet: folijs abundant viſiſque
 ſunt gratiſſimæ. Verumtamen ex omni illa vi-
 redine, foliorumque altitudine nullus omnino
 fructus decerpitur: quid per hoc intelligimus,
 ſi quid intelligimus, niſi diuitias, voluptates,
 ac delicias quas diabolus eorum obijcit con-
 ſiderationi, quos ſibi prædam aucupature vel
 ſi plaſet per hoc inſinuat Iob peccatoribus,
 .*

VI.
 Quæ
 ſunt lo-
 ca hu-
 mentia.

VII.
 Quid
 ſalices
 ſignifi-
 cent.

quod magna cum ſedulitate, & continui
 incedant quaſi diabolo per peccata ſua con-
 glutinati, & tanquam eum circumvallantes.
 Peccatores in ſ. Pagina dicuntur ſalices quia
 vt ait D. Auguſt. homines non ſunt ex quibus
 fructus ſperatur colligendi: ſi uide de illis timen-
 dum, ne in illis hoc impiorator quod Chriſtus
 proboluitur: *Omnia arbor que non facit fructum*
bonum, excidetur, & in ignem mittetur. Cæterum
 ex illis reprobis quosdam inuenio, qui non ſem-
 per, & continue adherent diabolo, aut illum
 circumdant: ſunt autem illi qui quamuis verum
 ſic quod tunc temporis in graues Dei offenſas
 prolabantur, ſiſco tamen de peccato conſeſſi re-
 ſurgunt, non illi adherent indiuidui, vel datã
 opera volent ſque in culpa perſeuerant. Porro
 ſunt alij, qui de indultia viuunt ſceleribus ob-
 noxijs, ſic vt perpetuò, & indeſinenter circun-
 dare dæmonem, ſequique videantur. Quam
 ſunt illi? *Salices torrentis.* Quid ſignificat ſa-
 lices aquarum torrentis? ſunt arbores, in quas
 dixeris non poſſe mortem irrepere, nec vire-
 nem eorum poſſe aliquando emareſcere. Hoc
 diſcrimen dedit Dominus per Hieremiam inter
 arbores plantatas in locis arenibus, inaquoſis
 ac montuoſis: *Quid tranſplantatur ſuper aquas,
 ad humorem mitti radices ſuas, & non timebit
 quando uenerit æſtus, Et erit folium eius viride,
 & in tempore ſiccitatis non erit ſollicitum.* Et hu-
 more, quem ex aquis in radices attrahit, æſtus
 non timet ſiccitatem: eius folia perpetuum ſer-
 uant vireorem: & quamuis tempus aduenerit a-
 ridum & inaquoſum, non eſt ſollicita vt aquas
 ſibi conquirat quibus uiuat, vireoremque conſer-
 uet. Porro arbor in terra aſtenti & ſilentij plan-
 tata, ſemper anxiat, perpetuis cruciatur angu-
 ſtijs, ne cito eius ſuus approximet, ob nimiam
 enim ſiccitatem, & tempus inaquoſum ex aſtu
 dnturno, quaſi mortem ſibi ſemper formidat in-
 tentatam.
 Aueo ſcite, quænam ſunt iſte ſalices planta-
 te iuxta torrentes? Noueris illos eſſe homines,
 qui tantam vitæ ſibi pollicentur ſecuritatem, vt
 nec mortem timeant, nec de morte cogitent,
 nec de ea ſint ſolliciti, quatenus vitam ſuam re-
 ſte componentes ad mortem accedant rite diſ-
 poſiti. Talis ceſſeſus eſt adoleſcens viribus in-
 teger, diues, incolumis. Hic ſeipſum quaſi con-
 ſiderans ſibi blanditur: *Mihi, mihi inquam, nec
 vires deſiciunt, nec ſalus: quinimo me gaudeo
 robuſtum, animoſum, vt vendere alijs ſalutem
 me poſſe congratuler. Si famis ingreſſerit tem-
 pus,*

Inſp.

136.

Mat. 7.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

27.

pus, non quod illam vereat, etenim diutius
 affluo; quibus illi succurram. Si luis tempus
 viderit, villas habeo, locaque tutissima ac salu-
 bertima, ad que dum me recepero, luen rideo
 contagiosam, omnem ei precludo accessum,
 nes aeris formido corruptionem: loci quippe
 laubritas, omnem aeris decoquet infectionem.
 Si corpus oppresserit ægritudo: adiunt medici,
 adiuunt efficaciam medicamina, adiunt pecuniam
 illis emendis abundantem. Nihil illos redere
 videtur sollicitos, & de mortis tempore cura est
 ultima: cæsent etenim illi, quod omnibus
 illis sunt innumi propugnaculis, mors accessum
 non habitura, quo illos oppugnet. Tales eo-
 rum numero complectimur qui per Iliam
 aiunt: *Cum morte periculis sumus, pactum nam-*
 que videtur cum morte transire, quod illos non
 sit inualura: eo modo quo Reges inter se for-
 dera sancunt: quo namque tempore iudicia-
 rum fœdera protenduntur, secum sunt nec vlla-
 tens timent, quod alter eos bello sit impugna-
 rurus: vade vitam agunt quietissimam. Tales
 sunt illi. Hanc autem dispositionem & incuriam
 sectantur diabolus in hominibus, illamque totis
 conatur viribus in illis excitare, ut illos subij-
 ciat mancipia seruituti: nec non adlaborat ut
 sit arietibus inhaereant facinorosi sceleribus, om-
 nem procul à se memoriam mortis eliminantes,
 auerendo ab eis quantum fieri potest, quam se
 illa habere doceat formidinem. Ea de causa dia-
 bolo dicitur, quod in domo eius seu habitacu-
 lo, seu mansione nulla fiat mortis inquam
 memoria, *habitatio in locis habitantibus.* In quibus
 nulla temporum est tuncuda sterilitas. Hinc illa
 nascitur multorum anxia sollicitudo, ut quam
 fieri possit longissimè ab eorum domibus, aut
 habitaculis, sepulchra, & mortuorum tumuli
 separentur, quatenus per hoc longius ab eo-
 rum consideratione remoueat pia mortis me-
 moria.

16 Mors semper habet excusationem: & hæc fraus est diaboli.
 Hinc quidquam addices quod licet sit val-
 de familiare, latejter tamen altissimam com-
 plectitur diaboli tentationem: neque quod in
 omnibus qui moriuntur, rationem mortis eorum
 inuenias. dignum audis deturcti: quis obiit?
 Domine talis. Non moror, (ais) irregulariter
 vivebat, & multis ei pocula propinabantur qui-
 bus taurus etiam fortissimus meriteat. Quid per
 hoc intendis? Hic mortuus est, non ego tali
 sum expositus periculo, temperantior etenim in
 potu viuo, sobrius. Effertur alter ad tumulum:
 ais, non est cur miremur, habebat ætatis plu-
 rimos annos. Quasi dicas: Non hoc ego peri-

culum in erro: sum ætatem illo iunior. Meri-
 tur adolecens: ais, nemo in fletur. Impru-
 denter tota nocte sub dio & frigore obambula-
 bat q. d. Non est quod ego ex hac parte mor-
 tem timeam: vitam ego optime componam. Re-
 mittant tibi mors alienius, iniquis, necessi-
 tate graui premebatur, nec habebat, quo vi-
 sita subieceret, medicamina, medicotque com-
 pararet q. d. Hoc me non tangit, facultatibus
 affatim abundo, quibus infirmatibus neces-
 saria prouideam. Hoc in ore habemus comuni-
 ter, mors nulla suas non habet excusationes,
 rationes habemus, causas singulis mortibus
 allegamus: Noueris autem altitiam hic latere
 diaboli: quatenus te videas ab hoc liberum, per
 quod credas alterum à morte peremptum, pariter
 credas, te non tam cito moriturum. Hoc est la-
 mentandum infortunium, quod nemo sibi per-
 suadeat, à morte se hoc in opere comprehen-
 dendum, quod hodie aggressus est, & cur pro
 nunc incumbit, & ut ait D. Hieron. nullum mortem
 video senem adeo caducum & infirmum, qui
 non speret, esse saltem ad annum superstiturum:
 nullusque sibi persuadeat mortem esse à deo vici-
 nam, ut ad minus non aliquot hic dies expe-
 ctatura, quodque futura, non sit eis in deo,
 quia à longe eius sit aduentum cogiturus, &
 quod saltem non sit adeo proxima, quam antequam
 accedat dies sit hodiernus euolaturus.

Hanc eandem rationem produxit Dominus
 per prophetam Amos omnium scelerum; qui-
 bus illius populi Principes cohabitabantur:
Va, qui opulentis istis in Sion spirituales, capi-
ta populorum & qui separati istis diem malum, 2:3.
Et appropinquans solus iniquitatis. Sapienter
 credit D. Aug. verba hæc terribilissima esse
 Dei, quibus illis captiuitatem inuentam iam pro-
 ximam in certis. Attamen aliam sensum iunxit
 Leticio Paginut: qui illud: *Qui separati estis*
Et legit ex Hebræo, Elongantes diem malum
appropinquans solus iniquitatis. Hoc considera
 mortalium infaustissime, cur sic ex animi
 sententia, sicut in sede quietis vos ipsos in iniqui-
 tate collocatis sedetisque periculerantur? quia à
 vobis diem malum, id est mortis procul addi-
 catis, quam vestris imaginationibus, preven-
 tionibus, & supputationibus, tam longè à vo-
 bis abiecit, ad multos dies, in multos annos,
 quasi certi essetis illam non tam cito accessuram,
 nec vultiplos ad diem illum tam festinato per-
 uenturos. Quid cogitas his in sinuati: taurus sum,
 facultates possideo, iuuenis sum, paribus non
 grauior annis? Omnia hæc nihil sunt aliud,
 R 1 3 quam

X.

Nemo

sibi per-

suader-

endum,

& cur pro

nunc in-

cidit, & ut

ait D. Hieron.

nullum mor-

tem

video

senem

adeo

caducum

& infir-

mum,

qui

non

speret,

esse

saltem

ad

annum

super-

stiturum:

nullus-

que

sibi

per-

suadet

mor-

tem

esse

à deo

vici-

nam,

ut

ad

quàm à vobis mortem longius eliminare.

XI. Hinc vestra promanant incommoda, quòd Hinc va- vobis persuadent non tam cito vos mortuos, ra omnimortemque longius abesse, quocirca, nec con- tur in- festim fuit ablata restituti, nec presentes ve- cōmoda. stras deseritis voluptates, nec debitam facitis

scelerum confessionem, nec repudium vere ac sincere vestris mittitis vauitibus: semper quàm potestis longissime à vobis mortem eliminatis: dicentes vobis adhuc sufficiens superesse tempus. Porro hoc attendite, fraudem esse diaboli- cam: *Ecce defunctus*. Illum intuemini defunctum: hic etenim in vigore ætatis robustiori, multas inter diuitias terrenæ que bona, multigenis circumceptus delicijs: à morte subito & impestiue abripitur: ne forte te intuemem ceteris validum, paucorum auctorum, præmunitum ijs omnibus que mundus possidet, tibi persuadens mortem longius abesse, quinimmo (consulente Spiritus S.) attentè consideres), eam tibi adeo vicinam ut illi possis occurrere, quotiescumque tibi sol per diem affulserit: in omnibus quoque que tractanda concipis & peragenda. *In omnibus operibus tuis inuolare non ista tua, & in æternum &c.* Valde namque possibile est, ut illud ipsum quod inchoasti, non videas absolutum: & rem hanc, quam intenuisti, non videas terminatam, & quam aggressus es præteritionem non videas ad effectum pro voto peruenisse, nec non priusquam hereditatis huius fructu potaris, cui laborasti, tumulto iaceas à veribus corrolis: *In omnibus operibus tuis*. Vitam hac consideratione munus tua perage- res negotia, quam pie iustèque procederes? Si dum contractum ius, & negotiationem, attentè perpenderes, fieri posse hanc vltimam & ore vitæ tuæ negotiationem, si quando creditò vendis, tibi persuaderes fieri posse, ut ante contractum diem repetendi delictum, mori possis, tibi que solum hoc remansurum, quod in hoc interuenit culpæ, tuis autem hereditibus pecuniam ac pretium eius quod vendidisti. Taudem vltimatè quando decumbis in lecto, & mensæ assides comesturus, hoc vitam animo reuolueres: impossibile non est, me de hac mensa vitum minime surrecturum: *In omnibus operibus tuis &c.*

§. 7. *Ecce defunctus. Iuuenis erat. Vitam nemo securam habet, primo ex parte Dei: qui eam pro beneplacito largitur, & procedit cum vincio Amos & manu Balthassar.*

Ecce defunctus &c. hoc igitur magis ad amul- sum expendamus: vade dico primò: quantum conijctio cunctas euerit D. Evangelista rationes, quibus tibi diabolus persuadet, quòd mors longe ablit à te, quòd sit vi te sceleribus tuis detineat obfirmatum. Et prima quidem eaque principaliori, quòd in ætatis tuæ tamquam vere flores, quòd natura in te robusta vigeat, ad quasilibet superandas ægritudines, & omnibus impulsibus, viribusque mortis obfistendum. Quid hæc mente agitas, mortem ordinatè procedere, ac primò leniorem in firmioreque suscipere? *Ecce defunctus*. Adolefcenti tam hunc attende robustum, integrum, ætate veruantem, mors prius quàm matrem hinc etiam: & hoc noveris eam iuuenibus æquè ac senioribus vicinam esse: verumque circumferri proverbium (a) tam cito, imò aliquando citius accutur ad ouem quam ad agnum. Ut autem veritatem hanc manum tangas, eius tibi rationem assignabo sumptam ex legitimis eius causis.

Prima eaque primaria depromitur ex ipso Deo, nostra naturæ conditæ. Ubi scies qua ratione ex Deo? quid Deo cum morte? Nobis hoc suggerit Spiritus S. *Deus mortuum non fecit &c.* Inu. Sap. 1. 13. *da diaboli mortem in orbem terrarum.* Cum vita autem est illi nec parua communicatio: etenim eius est auctor: cum enim sit vita per essentiam, ex eo procedit quidquid inter viuens a, vi. P. 35. 10. ta fruitur, volut de prima scaturigine, cui idcirco accinit David: *Apud te est fons vitæ*, Et de 22. & 27. causa appellat eum non semel Moyles: *Deus spiritus vitæ omnis carnis*: Spiritum qui vitam carni I. 42. 5. contribuit, ad quod alludit Evangelicus vates I. Hias dum ait: *Domino Deus datus statum populo*, Deus vitæ qui est super terram & spiritum cal: antibus eam. tam 10. Porro quid Deo cum morte? Imò eo ipso, quia bis dat auctor est vitæ: & qui eam infundit omnibus pro bene qua vitæ potuitur. Nemo debet quin ab eo placito. vitæ daret, ipse sit qui animam creet, carniq. Ps. 65. 9. infundat ut eam viuamus: *Qui posuit animam ad Ps. 29. 6. vitam*: assentit David: *Cæterum eam non largitur sine termino, sine fine, sed tantum mutuatam, eo solo tempore quo sibi placuerit, eaque conditione quâ possit eam repetere, & semper*